

som vi ellers altid vælge lige overfor store og vigtige Spørgsmaal, nemlig at de først forberedes og overveies i et af Thinget nedsat Udvalg, inden Sagen indledes til endelig Afgjørelse og Dom her i Salen. Med den Motivering og af disse Hensyn vil jeg derfor stemme for Sagens Overgang til anden Behandling.

Solfstein-Ledreborg: Jeg ønsker kun lige overfor den ærede sidste Taler at sige, at jeg ikke diskuterer med ham om, hvorvidt det var Belvillie eller Chicane, der blev viist mod Regjeringen dengang. Det er ganske ligegyldigt. Jeg tror, jeg har tydelig og klart udviklet Grunden til, at vi foretog den Handling, og det er jo det, som det kommer an paa. Jeg ønsker blot til Slutning at konstatere, at det fra den Side, som vi sædvanlig møde som Modstandere her i Salen, nemlig det ærede Medlem og Regjeringspartiet, igjen idag er blevet bestridt, at det private Initiativ var tilstrækkeligt, at Thingets Initiativ var gyldigt, naar det dreiede sig om at forkaste en provisorisk Lov. Det anser jeg for ikke at være uden Betydning; thi efterat det er bestridt, anser jeg det for hævet over al Tvivl, at vi ikke her ved denne Behandling kunne gaa til Forkastelse af Loven. Hvis det ikke var blevet bestridt, kunde man sige: Lad os se bort fra det og tage andre Hensyn, saa kunde man sige: Vi ønske gjerne en Opløsning, og derfor forkaste vi Forslaget. Men da det private Initiativ nu er blevet bestridt, saa er det aldeles utvivlsomt, at en Forkastelse her i Thinget er en mer eller mindre frivillig Indrømmelse af, at det private Initiativ ikke har fuld Gyldighed og Tilstrækkelighed; thi det er jo ganske klart, at der slet ikke vilde være nogen virkelig Grund til nu at forkaste Lovforslaget, dersom det var det, man vilde, og dersom man ønskede en Opløsning; thi det kan man let faae, og jeg tror, at det skulde være vanskeligt at faae en Opløsning paa et mindre klart Grundlag end det nu foreliggende. Naar der er blevet sagt fra den anden Side, at en saadan Opløsning vilde stille det klart for Vælgerne, hvad det dreiede sig om, saa tror jeg, man tager fuldstændig Feil. Jeg tror ikke, at der er nogenjomhelst Uklarhed hos Vælgerne om, hvad den Kamp, vi nu føre med Regjeringen, dreier sig om, men en Opløsning paa en Forkastelse af det nu foreliggende Regjeringsprovisorium vilde medføre ude paa Valgtribunerne en Diskussion om det private Initiativs Tilstrækkelighed eller Ikke-Tilstrækkelighed, og en saadan Diskussion anser jeg for fuldkommen under

Thingets Værdighed. Nei, vil man have en Opløsning, saa kan man faae det paa et Grundlag, der er meget bedre. Jeg taler ikke til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg veed, at det ærede Medlem i Nar har indtaget en modsat Stilling af den, han indtog i Fjor, ogsaa paa dette Omraade, og det er en Selvfølge, at naar man som han staar paa det Standpunkt ikke at ville nogen Forhandling, men netop at ville modarbejde al Forhandling og vende tilbage til Protest- eller Visnepolitikken, eller hvad man skal kalde den, saa er det ogsaa i god Konsekvents dermed, at han fra sit Standpunkt griber enhver Leilighed til at afbryde Forhandlingen. Den Indvending, at man derigjennem ikke spilder nogen Tid, tror jeg ikke, det er nødvendigt at imødegaa. Men jeg tror ligeledes, at for Enhver, der ikke har det Formaal at afbryde Forhandlingen, maa det anses for at være af Betydning og Vigtighed, at vi faae det gjort klart, hvad Høre har ment med sin Forhandlingsvillighed, faae det gjort klart, om man fra den anden Side, fra Regjeringens Side, virkelig agter at fortsætte den, om jeg saa maa sige, illoyale Praxis fra i Fjor, ved gennem Udvalg at begrave de provisoriske Love og at tvinge Foranstaltninger igjennem trods den almindelige Valgret, at vi kunne faae det klart, at Striden her i Landet ikke dreier sig om formelle, juridiske Ting, men er en Kamp fra et lille Partis Side mod den almindelige Valgrets Betydning, ikke en Kamp for at hævede Modstand mod visse Doktriner eller parlamentariske Theorier, men en Kamp, der gaar langt dybere og videre og har til Formaal at lue Folkethinget til at bøie sig i saglige Spørgsmaal for Regjeringens og Landsthingets Diktamen. Det er det, som det dreier sig om, jeg tror, at det er det, som det gjælder om at faae frem, at det for os maa være af største Vigtighed, at, forinden Opløsningen kommer, hele Materialet ligger fuldt og klart for, at det kan vise sig, om Regjeringen og dens Benner fortsætte den Politik at ville tvinge Folkethinget ved illoyale Midler — thi jeg kalder det illoyalt at begrave de provisoriske Love 2—3 Nar i Landsthinget — altsaa sin Politik mod dette Thing. Jeg vilde anse det for meget heldigt og meget gunstigt for Regjeringen, om den kunde faae Opløsning i dette Dieblit, men for dem, der ønske Klarhed i Forholdene, vilde det være et overordentlig uheldig valgt Dieblit. Dette er ikke rettet til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), hans Standpunkt er det, at han er mod Forhandlingspolitikken;